

Alkotmánybíróság
Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/1696 - 6/2016	
Érkezett: 2017 JAN 03.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: db	

Hivatkozási ügyszám: IV/1696-5/2016.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Juhászné dr. Bogár Kornélia [redacted] szám alatti ügyvéd - [redacted]

és [redacted]

[redacted] indítványozók képviseletébe a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.VI.21.031/2016/2. szám alatt hozott közlensős ítélete ellen benyújtott alkotmányjogi panasz alapján a T. Alkotmánybíróság előtt a fenti ügyszám alatt folyamatban lévő eljárásban a T. Alkotmánybíróság 2016. november hó 24. napján kelt és 2016. december hó 2. napján kézhez vett felhívásban foglaltaknak az alábbiak szerint tesztek eleget és az alábbi

k i e g é s z í t ő   b e a d v á n y t

terjesztem elő.

I./

A támadott döntés az Alaptörvényben biztosított mely jogot sértik és miért

1./ Az Alaptörvény XXVIII. Cikkének (1) bekezdése szerint: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

A alkotmányjogi panasz beadványban valóban tévesen az Alaptörvény XXIV. Cikkének (1) bekezdése került megjelölésre, ezt a T. Alkotmánybíróság felhívására jelen beadványomban az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésére módosítom, a korábban leírtak fenntartásával.

Az Alkotmánybíróság számos jogesetben fejtett ki a XVIII. Cikk (1) bekezdésével kapcsolatos álláspontját:

Többek között a 3274/2016 (XII. 20.) AB végzésében a következőket mondta ki:

„Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jog értelmezésére vonatkozó alkotmánybírósági gyakorlatot többek között a 3025/2016. (II. 23.) AB határozat foglalta össze. E döntés indokolásának [19] pontja szerint "egy eljárás tisztességességét mindig esetről estre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembe vételével, ettől függetlenül ugyanakkor nevesíteni lehet számos olyan követelményt, amelyeknek egy eljárásnak meg kell felelnie ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön. Polgári peres eljárásban így a tisztességes bírósági tárgyalás követelményének része a bírósághoz fordulás joga [.] a tárgyalás igazságosságának biztosítása [.] a tárgyalás nyilvánossága és a bírósági döntés nyilvános kiírdetése [.] a törvény által létrehozott bíróság [.] független és pártatlan eljárása [.] illetve a perek ésszerű időn belül való befejezése [.]”.

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III.1.) AB határozatában a következőket állapította meg:

„[30] Az Alkotmánybíróság a 61/2011. (VII. 13.) AB határozatában elvi jelentőséggel erősítette meg, hogy "[e]gyes alapjogok esetében az Alkotmány ugyanúgy fogalmazza meg az alapjog lényegi tartalmát, mint valamely nemzetközi szerződés (például a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmánya és az Emberi Jogok Európai Egyezménye). Ezekben az esetekben az Alkotmánybíróság által nyújtott alapjogvédelem szintje semmiképpen sem lehet alacsonyabb, mint a nemzetközi (jellemzően a strasbourgi Emberi Jogok Bírósága által kibontott) jogvédelem szintje." ..... Az Alkotmánybíróság ilyen megfontolásból kiindulva áttekintette a Bíróságnak az indokolt bírósági döntéshez fűződő jog tekintetében kialakított gyakorlatát, amelyet az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított jog értelmének meghatározásakor is irányadónak tekint.

[31] 2.2. Az Egyezmény 6. Cikk (1) bekezdése mindenkinek jogot biztosít arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. A Bíróság az indokolt bírói döntéshez való jogot az Egyezmény 6. Cikkében foglalt tisztességes tárgyaláshoz való jog részének tekinti. E jog pontos tartalma a Bíróság elmúlt évtizedek során számos döntésében kimunkált, széleskörű gyakorlatából olvasható ki. E körben a Bíróság kiindulópontja az, hogy a bírói döntésekkel szemben valamennyi demokratikus jogállamban elvárható az objektivitás és az átláthatóság, ami egyfelől elejét veszi az önkényes hatósági és bírósági döntéshozatalnak, másrésztől erősíti a bírósági döntéshozatalba vetett közbizalmat, és a bírói döntések tekintélyét. .... A Bíróság következetes gyakorlata szerint a tisztességes eljárás és a jogállamiság elvéhez tartozik az a követelmény, hogy a bíróságok a döntéseik alapjául szolgáló indokokat kellő részletességgel mutassák be. .... A Bíróság olvasatában az adott bírói döntés természete, és az alapul fekvő egyedi ügy körülményei határozzák meg, hogy milyen terjedelmű és mélységű indokolás elégíti ki az indokolási kötelezettség egyezménybeli követelményét. Ebből következően az indokolt bírói döntéshez fűződő jog megsértését kizárólag az alapul fekvő egyedi ügy összes körülményeinek vizsgálatát követően lehet megítélni. .... Éppen ezért elképzelhető, hogy valamely részletkérdésre vonatkozó indokolás teljes elmaradása nem, míg egy lényegesebb kérdésre vonatkozó hiányos indokolás viszont az Egyezmény 6. Cikkében biztosított jog megsértését idézi elő. A Bíróság az indokolások fogyatékoságának foka tekintetében kijelölte azt a határvonalat, amely elválasztja az Egyezménynek megfelelően indokolt határozatokat az Egyezményt sértő hiányos vagy fogyatékos indokolást tartalmazó határozatoktól. Ennek során a Bíróság elvi élel szögezte le, hogy az indokolt hatósági döntéshez való jog semmiképpen sem jelentheti azt, hogy az ügyben eljáró bíróságot a felek valamennyi érvelése tekintetében részletes indokolási kötelezettség terhelné. .... **A Bíróság ugyanakkor azt is elvi élel mondta ki, hogy a döntéssel szemben feltétlen elvárás, hogy a bíróság az ügy lényegi részeit a szükséges alapossággal vizsgálja meg, és erről a vizsgálatáról a határozatának indokolásában is adjon számot. A Bíróság álláspontja szerint nem felel meg az Egyezmény 6. Cikkében foglalt elvárásnak, ha a felülbírálati bírói fórum az alsóbb fokú bíróságnak az ügy lényegi kérdései tekintetében kifejtett érveit további vizsgálat és a vizsgálat indokainak előadása nélkül hagyja helyben.** .... A Bíróság az indokolási kötelezettség teljesítésének vizsgálatakor figyelemmel van arra is, hogy az indokolás hiánya vagy fogyatékosága valamely fél írásban megfogalmazott, világosan és pontosan körülírt kérdését érinti-e.

[32] Az Egyezmény jogvédelmi rendszerében a bírói döntéseknek a tisztességes eljárás által megkövetelt indokolása iránti igény egyfelől szoros összefüggésben áll a jogorvoslathoz fűződő joggal, ugyanis e jog hatékony gyakorlására kizárólag a bíróság döntését alátámasztó

indokok ismeretében nyílik valódi lehetőség. (Erről lásd: Baucher kontra Franciaország, 53640/00.; 2007. július 24., §§ 47-51.) Másfelől szoros összefüggés mutatkozik az indokolási kötelezettség teljesítése, és a tisztességes eljáráshoz fűződő jogból fakadó azon alkotmányos igény között, hogy az eljárásban szereplő fél meghallgatást nyerhessen, azaz kérelmét a bíróság megvizsgálja. (Erről lásd: Shala v. Norvégia, 15620/09.; 2012. július 10., § 29.) Ennek oka az, hogy kizárólag a kellő alapossággal indokolt bírói határozatból tűnhet ki, hogy az ügyet eldöntő bíróság ténylegesen figyelembe vette-e a felek által előterjesztett bizonyítékokat és érveket.

[32] Az Egyezmény jogvédelmi rendszerében a **bírói döntéseknek a tisztességes eljárás által megkövetelt indokolása iránti igény egyfelől szoros összefüggésben áll a jogorvoslathoz fűződő joggal, ugyanis e jog hatékony gyakorlására kizárólag a bíróság döntését alátámasztó indokok ismeretében nyílik valódi lehetőség.** (Erről lásd: Baucher kontra Franciaország, 53640/00.; 2007. július 24., §§ 47-51.) **Másfelől szoros összefüggés mutatkozik az indokolási kötelezettség teljesítése, és a tisztességes eljáráshoz fűződő jogból fakadó azon alkotmányos igény között, hogy az eljárásban szereplő fél meghallgatást nyerhessen, azaz kérelmét a bíróság megvizsgálja.** (Erről lásd: Shala v. Norvégia, 15620/09.; 2012. július 10., § 29.) Ennek oka az, hogy kizárólag a kellő alapossággal indokolt bírói határozatból tűnhet ki, hogy az ügyet eldöntő bíróság ténylegesen figyelembe vette-e a felek által előterjesztett bizonyítékokat és érveket.”

Az Alkotmánybíróság a fentiekén túlmenően több határozatában kifejtette, hogy „Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyét a törvény által felállított bíróság bírálja el. A törvény által felállított bíróságra vonatkozó követelmény magában foglalja a törvényes bíróhoz való jogot, vagyis azt, hogy egy konkrét ügyben az eljárási törvényekben megállapított általános hatásköri és illetékességi szabályok szerint irányadó bíróság járjon el.” (többek között 21/2014. (VII. 15.) AB határozat)

A fenti konkrét ügyekben kifejtett Alkotmánybírósági álláspont alapján véleményem szerint egyértelműen levonható az a következtetés, hogy az – eredeti kúriai közbenső ítélet hatálytalanságát megállapító végzést követően – újonnan eljáró Kúriai tanács eljárása a fenti alkotmányjogi követelményeket megsértette, hiszen egyrészt a már korábban kifejtettek szerint:

- a törvény által kizárt bíró eljárását követően a kúriai tanács is akként értékelte – a Gf.III.30.276/2014/3. szám alatti végzésében – hogy a felülvizsgálati eljárást a tárgyalási szak kezdetétől szükséges megismételni, hiszen ebben vett rész a kizárt bíró és erről a feleket is értesítette végzésével. Ugyanakkor az ezzel kapcsolatos álláspont megváltozásáról az újonnan kijelölt kúriai tanács nem tájékoztatta az alpereseket, így ők alappal bíztak az újabb tárgyalási határnap kitűzésében és abban, hogy a tárgyaláson a felperesi felülvizsgálati indítványban szereplő érveléssel kapcsolatos álláspontjukat kifejthetik, esetleg kiegészíthetik szóban.

Ezen túlmenően utalni kívánok arra is, hogy maga a bíróság eljárása – mely szerint csupán az ítélethozataltól ismételték meg az eljárást, azaz a tárgyalási szak, amelyben a kizárt bíró előadó bíróként járt el, az eljárás része maradt – már önmagában felveti a tisztességes eljárás elvének sérelmét, hiszen úgy tűnik, mintha maga a kúriai tanács sem törekedett volna a jogszabálysértés kiküszöbölésére azon túl, hogy az alperesek a korábban eljáró tanács végzése alapján egyértelműen eljárási jogaikat illetően tévedésben voltak. Ugyanis egyértelmű volt az, hogy megismételt tárgyalás várható az ügyben, ami a szóbeli nyilatkozattételre adott volna lehetőséget az alpereseknek. Ezzel az eljárással a tisztességes eljáráshoz való jog, illetve az ennek keretében tartozó, a tárgyalás igazságosságához és független és pártatlan eljáráshoz való jog sérült.

- az alperesek alappal bízhattak abban, hogy az újonnan eljáró tanács az iratokat kellő alaposággal áttanulmányozza – figyelembe véve, hogy az első kúriai tanács az iratok felterjesztését követően milyen hosszú időre tűzték ki a tárgyalást. Ezzel szemben a hatálytalanságot megállapító végzés meghozatalától számított két hónapon belül meghozta az új tanács a már korábban részletezettek szerint a csak formailag és néhány szavában átirított ítéletet, ami önmagában megkérdőjelezi az iratok szükséges mélységben való áttanulmányozásának lehetőségét. Ez pedig ellentétes a 7/2013. AB határozatban kifejtett alkotmánybírósági állásponttal.

Az alkotmányjogi panasz indokolásából mellőzöm a XXVIII. Cikk (7) bekezdésre történő hivatkozást.

II. Összefoglalás

Mindezek alapján tisztelettel kérem az eljáró Alkotmánybíróságot, hogy az eredetileg benyújtott alkotmányjogi panasz indítványt elbírálva, az ezen beadványban leírt módosítással és indokolással kiegészítve, a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.VI.21.031/2016/2. szám alatt hozott közbenső ítéletének alaptörvény–ellenességét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d./ pontjára figyelemmel állapítsa meg és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdését.

Békéscsaba, 2016. december 28.

Tisztelettel:

indítványozók
képviselésében

JUHÁSZNÉ DR. BOGÁR KORNÉLIA
egyéni ügyvéd

